

Carles Caselles: «Martí i Pol sentia amb una elegància poc comuna i amb una senzillesa molt humana»

Parlem amb el cantautor valencià Carles Caselles (Smoking Souls), un dels cinc finalistes al certamen Terra i Cultura 2021

Carles Caselles | Pedro Granada

El cantautor de Pego i líder de **Smoking Souls**, **Carles Caselles** ha musicat "Si parlo dels teus ulls", inclòs dins del volum II del poemari *El llarg viatge* (Llibres del Mall, 1976) del poeta Miquel Martí i Pol. La cançó, inclosa al seu treball de debut en solitari -*L'afluent* (Primavera d'Hivern, 2021)-, ha estat escollida pel jurat del certamen Terra i Cultura, organitzat pel celler Vall-Llach, com a una de les cinc finalistes a rebre el premi Miquel Martí i Pol 2021 a millor musicació d'un poema català.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=61_D_VByMTI

Què et va portar a musicar "Si parlo dels teus ulls" de Miquel Martí i Pol? En la cançó "Salut!", publicada també a 'L'afluent', fas referència als versos del poeta.

Miquel Martí i Pol fa anys que, per a mi, s'ha convertit en un refugi; un lloc on buscar consol en els dies més grisos. Musicar un poema del Miquel va ser d'alguna manera una forma de rendir-li un xicotet homenatge per tot el que m'ha donat amb els seus poemes.

Què t'atrau de la seva poesia?

Des que vaig començar a llegir la seua obra, vaig trobar un reflex, un lloc on mirar-me. Un punt de trobada i una connexió profunda entre les seues vivències i les meues. Poder entendre moltes situacions pròpies a través de les seues paraules em va ensenyar a valorar el poder curatiu de la poesia. Hi ha molta veritat i molta saviesa a cada línia que va escriure i, per molt que passe el temps, la seua manera de veure la vida ens servirà d'exemple per saber contemplar la quotidianitat de l'existència amb altres ulls, per entreveure la bellesa en les coses xicotetes. Martí i Pol sabia com transmetre tot allò que sentia amb una elegància poc comuna i amb una senzillesa molt humana.

I com va arribar a tu, concretament, el poema "Si parlo dels teus ulls"?

Del Miquel, primer em vaig fer amb una antologia poètica i em va agradar tant que vaig necessitar adquirir la poesia completa. Allà em vaig trobar amb un viatge per tota la seua obra. Quan vaig llegir el poema "Si parlo dels teus ulls", directament el vaig marcar per recordar-me que aquell poema era molt idoni per musicar algun dia. I així va ser. M'agradava la seua mètrica i vaig pensar que no tindria molts problemes a l'hora de compondre la música. La lletra té un contingut molt romàntic en què idolatra el cos de la seua estimada, però d'aquella manera tan bella i respectuosa, plena de tendresa, que tant sabia transmetre el Miquel.

De quins poetes ets més fan?

M'agrada la poesia en general. A banda del Miquel, també solc llegir Maria-Mercé Marçal, Joan Vinyoli, Gloria Fuertes, Miguel Hernández, Jaime Gil de Biedma, Carles Mulet, Lorca, etc.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=dfmn1nrXNW0>

Hi ha moltíssimes musicacions de Martí i Pol: de Lluís Llach a Judit Neddermann, passant per Ramon Muntaner. Com diferencies la teva musicació d'altres?

No he intentat diferenciar-me de ningú. Tan sols he intentat fer la música a la meua manera i amb humilitat, intentant aportar noves sonoritats respecte de les composicions anteriors. Volia que em sonara actual.

Com vas abordar, doncs, la musicació d'aquest poema? Em recorda una mica a "Història d'un sofà" de Feliu Ventura.

Doncs la musicació va ser molt fluida. Pot ser siga la cançó més ràpida que he creat mai. En qüestió de tres dies la vaig compondre i gravar, i sorprenentment el resultat em va satisfer molt. Vaig voler jugar sense més pretensions que gaudir de la música i les seues opcions. De fet, aquesta cançó no anava a entrar a l'EP de l'*Afluent*, sinó que era un regal d'aniversari per a una persona estimada. Al final, però, va quedar tan bé que vam decidir llançar-la.

Què t'agrada de la cançó que musica poetes?

És una bona manera de donar una altra vida i un reconeixement al/a la poeta en concret. Què millor que ajuntar poesia i música? Són dues disciplines transformadores que, al ajuntar-les, encara magnifica més els seus efectes cap a qui ho escolta. M'agrada veure com conviuen tan bé les dues arts.

Quina funció dones a la poesia, i quina a la cançó?

A la poesia li done la virtut de poder visualitzar la vida pròpia amb altres prismes. Em dona l'opció d'observar-me des d'un altre punt i trobar respostes a moltes preguntes. M'enriqueix l'ànima. I de la cançó podria dir el mateix, amb la diferència del dinamisme. Té una altra riquesa, amb matisos que també aconseguixen fer-me trobar com a casa, emocionar-me i acompanyar-me.

Què trobes o t'atrau de la poesia dels Països Catalans?

Que forma part de la meua cultura. Em fa estimar la nostra llengua i la terra on m'ha tocat viure.